

М О Т И В И към Присъда № 81/22.05.2023 година, постановена по НОХД № 219/2023г. по описа на РС-Елхово:

Наказателното от общ характер производство е образувано въз основа на внесен от РП-Ямбол обвинителен акт ведно с БП № 70/2023г. по описа на ГПУ-Елхово, с който подсъдимият **Н. Ф. /N.F./, гражданин на Афганистан**, е обвинен в извършване на престъпление **по чл.279, ал.1 от НК**, за това, че на 19.04.2023г. в района на гранична пирамида №176, находяща се в землището на с.Странджа, общ.Болярово, обл.Ямбол, влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

Съдът е дал ход на делото при условията и по реда на задочното производство - в отсъствието на подсъдимия, редовно призован по реда на чл.180 ал.3 от НПК чрез защитника му, но с участието на служебния му защитник, назначен от фазата на БП – адв.Ж. Г. от АК-гр.Ямбол, като е приел, че са налице предвидените в закона предпоставки за разглеждане на делото по този ред. Съдът е счел, че разглеждането на делото в отсъствието на подсъдимия не би попречило за изясняване на обективната истина по делото.

В съдебно заседание участващият по делото прокурор П. Р. при РП-Ямбол, поддържа повдигнатото против подсъдимия Н. Ф. обвинение в извършване на престъпление по чл.279 ал.1 от НК, като намира същото за доказано по категоричен начин както от обективна, така и от субективна страна. Предвид на това представителят на обвинението моли съда да признае подсъдимия Н. Ф. за виновен по повдигнатото му обвинение и му наложи при условията на чл.54 от НК минимално предвидените в престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК кумулативни наказания, а именно – три месеца лишаване от свобода, което на основание чл.66 ал.1 от НК бъде отложено от изтърпяване за срок от 3 години и глоба в размер на 100 лева.

Назначеният в хода на бързото производство служебен защитник на подсъдимия Н. Ф., адв. Ж. Г., в хода на устните прения не оспорва авторството на деянието и намира обвинението за доказано по несъмнен начин въз основа на събраните доказателства. Взема отношение единствено досежно индивидуализиране на кумулативно предвидените в престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК наказания - лишаване от свобода и глоба спрямо подс. Н. Ф., като счита, че същите следва да бъдат определени при превес на смекчаващи вината обстоятелства, като в тази насока се изтъква чистото съдебно минало на подзащитният й, признанието му във виновност и оказаното съдействие на разследващите органи за изясняване на фактологията по случая и факта, че същия бяга от военната обстановка в родината си. Поради тези си съображения адв.Г. счита, че наказанията на подзащитният й следва да бъдат определени в предвидения в престъпния състав минимален размер на лишаването от свобода, което да бъде отложено от изтърпяване за изпитателен срок от 3 години и глоба в минимален размер.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази процесуалната им годност, приема за установени от **фактическа страна** следните факти, а именно:

Подсъдимият Н. Ф. е роден на *****г. в гр.Кабул, Афганистан и е гражданин на тази страна.

Съгласно обясненията му, дадени в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице, приобщени по реда на чл.279 ал.2 вр.с ал.1, т.2 от НПК, същият преди време, на неустановена дата, е напуснал родината си по произход – Афганистан поради овладяване на властта в родната му страна от ислямското фундаменталистко военизирано движение „Талибани“ и влошаване на икономическата и обществена обстановка, като е влязъл нелегално в Република Турция. Установил се в гр.Истанбул, като намерението му било от Р. Турция да се придвижи до страна от Европейския съюз, където желал да се установи. Тъй като не притежавал необходимите документи и надлежно разрешение да влезе на

територията на страна от Европейския съюз, подсъдимият се свързал с каналджия, който му обещал срещу заплащане да го преведе нелегално през границата на Република Турция в Република България до друга страна от Европа, без необходимото за това разрешение и не през определените за това места.

В изпълнение на намерението си, на 19.04.2023 година подсъдимият и други негови сънародници, водени от неустановено по делото лице, достигнали до възпрепятстващото съоръжение на българо - турската граница и го преминали необезпокоявани в района на 176 гранична пирамида, намираща се в землището на с.Странджа, общ. Болярово, обл.Ямбол. По този начин на 19.04.2023 година подсъдимият влязъл на територията на Република България от Република Турция в района на 176 гранична пирамида в землището на с.Странджа, обл.Ямбол, без изискуемото се разрешение за влизане в страната ни.

След влизането си в страната подсъдимият и другите 13 лица от групата вървели известно време, след което на 20.04.2023г. пристигнал лекотоварен автомобил и подсъдимият и останалите лица от групата се качили в него и потеглили. Известно време след това, автомобила претърпял ПТП и спрял.

Междувременно, близост до мястото, където се случило ПТП, се намирали разпитания по делото като свидетел - С. Я. и колегата му И.М., и двамата служители на РУ-Елхово. Двата чули силен удар откъм главен път I-7 /околовръстен път на гр. Елхово/, погледнали нататък, но първоначално не установили нищо, движението било нормално. След около две минути забелязали, че на главния път има спрени товарни автомобили с включени аварийни светлини и отишли да проверят, при което установили повредено МПС - лекотоварен автомобил, чиято горна част била паднала на пътното платно на път I-7, а около него имало множество хора. Св. Я. и колегата му установили водача на автомобила и един от пътниците в него - български граждани, а останалите лица, между които две жени, малко дете на около 1 година и 11 мъже, стояли на асфалта до мантинелата и се представили като граждани на Сирия. Св. Я. уведомил оперативния дежурен в РУ-Елхово, а той подал сигнал в ГПУ-Елхово, тъй като чуждите граждани отговаряли на рисковия профил за преминали държавната ни граница не по установения ред. Непосредствено след това на мястото пристигнали служители от ГПУ Елхово, които задържали подсъдимият заедно с останалите чужди граждани и ги отвели в ГПУ - Елхово.

От показанията на св.Х. К. - служител на ГПУ-Елхово при РД“ГП“-Елхово е видно, че на 20.04.2023г. той е бил на работа и му било разпоредено във връзка със задържани същият ден вечерта на път I-7 край гр. Елхово, обл. Ямбол, лица, отговарящи на рисковия профил за нелегално преминали държавната ни граница, да извърши проверка и да установи мястото, където е била нарушена държавната ни граница. При извършената от св.К. проверка били установени в района на гранична пирамида № 176, находяща се в землището на село Странджа, община Болярово, обл. Ямбол, следи от нарушение на възпрепятстващото съоръжение, изразяващо се в повреда в горната част на бруното, както и открили там следи, оставени от множество лица, които били с посока от Република Турция към Република България и продължавали към вътрешността на страната ни.

При регистрацията на задържаните лица било установено, че подсъдимият е Н. Ф. /N.F./ гражданин на Афганистан. При разпита си в хода на ДП същият се е признал за виновен по повдигнатото му обвинение по чл. 279, ал.1 от НК и е дал кратки обяснения за времето и мястото на преминаване на държавната ни граница, вкл. и че не е имал надлежно разрешение да я премине, поради което е потърсил лице, което срещу заплащане на определено възнаграждение се е съгласило да го преведе от Република Турция до страна от Европа, през Република България не по установения за това ред.

Тъй като при задържането у подсъдимия не е бил намерен национален документ за самоличност, самоличността му е била снета от разследващия орган, по негови данни. Лицето се идентифицирало с имената: - Н. Ф. /N.F./, роден на ****г., в гр.Кабул, Афганистан, гражданин на Афганистан. Тази самоличност подсъдимият е заявил чрез преводача, пред разследващия орган, при привличането и разпита му като обвиняем в хода на БП. Така установената във фазата на БП самоличност се възприе и от съда в хода на съдебното производство, предвид липсата на представен и в хода на съдебното следствие

документ за самоличност на подсъдимия.

От приложената в материалите по БП справка за съдимост, с рег.№ 230424005000187233 от 24.04.2023г., издадена от БС при Районен съд-Елхово, след направена справка в ЦБС при Министерство на правосъдието, се установи, че подсъдимият Н. Ф. не е осъждан.

От представеното по делото от страна на участващия по делото прокурор при РП-Ямбол писмо с рег.№105450-3176 от 11.05.2023г. на Дирекция „Миграция“ при МВР, се установи, че подсъдимият Н. Ф. след като на 05.05.2023г. е бил изведен от СДВНЧ-Любимец, е предаден на РПЦ-Харманли при ДАБ - МС.

Горната фактическа обстановка се възприе от настоящия съдебен състав въз основа на събраните гласни доказателства – от обясненията на подсъдимия, приобщени чрез прочитането им по реда на чл.279 ал.2 предл.ІІ-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, с които същият изрично е заявил, че се признава за виновен по предявеното му обвинение, от показанията на свидетелите С. Я. /командир на отделение в РУ-Елхово към ОДМВР-Ямбол/ и Х. К. /ст. полицаи в 02 ГОДГ при ГПУ-Елхово към РД“ГП“гр.Елхово/, дадени в хода на съдебното следствие и от писмените доказателства, приложени по делото и приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл.361 вр.с чл.283 от НПК.

Обясненията на подсъдимия, макар и средство за защита, кореспондират с останалия доказателствен материал, поради което съдът ги възприе за достоверни. Същите съдържат фактически твърдения относно времето и мястото на извършване на деянието, както и такива относно формата на вината и мотивът за осъществяване на инкриминираното престъпление.

Показанията на разпитаните свидетели С. Д. Я. и Х. Н. К. се кредитират от настоящия съдебен състав като достоверни, логични и последователни. Липсват индиции за предубеността на свидетелите. Показанията на тези свидетели кореспондират с останалия доказателствен материал по делото, в т.ч. и с признанието на самия подсъдим, че е извършил вмененото му престъпно деяние. Възпроизведените от свидетеля К. факти са пряко относими към мястото и механизма на осъществяване на престъпното деяние, а тези изложени от св.Я. са пряко относими към мястото, времето и начина на откриване на подсъдимия като един от 14-те чужди граждани, установени в района на възприетото от полицаия ПТП, случило се на 20.04.2023г. на главен път І-7 /околовръстен път на гр. Елхово/ и последвалото задържане на чуждите граждани от служители на ГПУ-Елхово.

Писмените доказателства, приложени по БП № 70/2023г. по описа на ГПУ-Елхово /справка за съдимост на подсъдимия/, както и представеното от ЯРП по делото – писмо рег. №105450-3176 от 11.05.2023г. на Дирекция „Миграция“ при МВР/, се прецениха за редовни от външна страна, а като кореспондиращи с останалите доказателства по делото, се кредитират от съда.

От така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

От обективна и субективна страна подсъдимият **Н. Ф. /N.F./**, роден на ***** г., в гр.Кабул, Афганистан, **гражданин на Афганистан**, с основно образование, неженен, безработен, с адрес в гр.Кабул, Афганистан, **неосъждан**, без документи за самоличност /чрез преводач/, с деянието си **е осъществил престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК**, тъй като на 19.04.2023г. в района на гранична пирамида №176, находяща се в землището на с.Странджа, общ.Болярово, обл.Ямбол, влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

В случая от обективна страна изпълнителното деяние е осъществено от подсъдимия Н. Ф. чрез фактически действия по преминаване през държавната ни граница в посока от Република Турция в Република България. Същото е осъществено като на 19.04.2023г.

подсъдимият е влязъл през границата на страната, без да е получил разрешение от надлежните органи на властта, осъществяващи гранично-пропускателен контрол. Подсъдимият не е имал необходимата виза, удостоверяваща правото му за влизане в страната ни, изискуема както с оглед неговото гражданство, така и с оглед държавата, от която осъществява фактическото преминаване на държавната ни граница – от съседната Република Турция. Или от обективна страна с деянието си подсъдимият е нарушил установения в страната режим и ред за преминаване на държавната ни граница, като деянието е осъществено в първата изпълнителна форма, визирана в чл.279 ал.1 от НК – „без разрешение на надлежните органи на властта”, в хипотезата на „влизане” в страната. Деянието е довършено, предвид на това, че подсъдимия е успял да премине държавната граница, като е задържан от граничните полицейски органи във вътрешността на страната ни – установен заедно с още 13 чужди граждани в товарен автомобил марка „Рено”, модел „Мастер“ с рег. № СО5439СМ на околновръстен път I-7 на гр.Елхово, на около 20 метра от кръстовището в посока гр.Ямбол.

От субективна страна инкриминираното деяние е извършено виновно, при пряк умисъл, като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното, предвиждал е неговите последици и е целял тяхното настъпване. Въз основа на доказателствата по делото и направеното от подсъдимия признание в обясненията му, дадени в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице, включени в доказателствената съвкупност по реда на чл.279 ал.2 предл.ІІ-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, се установи, че Н. Ф. е предприел пътуването си като е напуснал Р.Турция, където е пребивавал, след като напуснал на неустановена дата родината си по произход - Афганистан поради влошеното от талибаните положение, несигурността и размириците, като намерението му е било да потърси по-добър живот страна от Европейския съюз. С оглед на това поетапно придвижване на подсъдимия и ползването на услугите на „каналджия“, не са налице основанията да се приеме, че Н. Ф. е влязъл на територията на страната ни, за да търси закрила поради застрашаване на живота или свободата му по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение или поради излагане на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, в държавата му по произход – Афганистан. Поради това и съдът в настоящия си състав прие, че действията на подс. Н. Ф. са били мотивирани по причини от социално-икономически характер, които не попадат в предметния обхват на закрила по ЗУБ и Женевската конвенция от 1951г. Тези поетапни действия на подсъдимия, наваяват на извода, че Н. Ф. е бил наясно с обстоятелството, че ще премине през турско-българската граница, както и че му липсва изискуемото се разрешение за влизане в Р България като държава-член на ЕС, бил е наясно и с установения пропускателен граничен контрол при преминаване на държавната ни граница. Същият е съзнавал и че ще влезе в страната ни без знанието на граничните власти, следователно в съзнанието му е била формирана представата за противоправния характер на деянието му и за неговите общественотоопасни последици, които е предвиждал, а от волева страна пряко е целял и искал тяхното настъпване, за да реализира целта си – да влезе на територията на Република България, от където да продължи към страна от Европейския съюз.

Съдът съобразявайки се с **причините**, мотивирали подсъдимия да напусне на неустановена дата доброволно държавата си по произход – Афганистан, а впоследствие и Р Турция, от където е влязъл нелегално на територията на страната ни, които са **от социално-икономическо естество и го определят като икономически имигрант**, прие, че не са налице основанията за прилагане разпоредбата на чл.279 ал.5 от НК спрямо подсъдимия, тъй като извършеното от него престъпление не попада в приложното поле на този фактически състав. При тази си преценка съдът изхожда и от **обстановката в държавата по произход на подсъдимия - Афганистан**, в която макар и да има размирици, въоръжени сблъсъци и несигурност, то липсва безогледно насилие, характеризиращо наличие на

всеобхватен въоръжен конфликт, признат от международната общност и то в такава степен, че да е недопустимо повсеместно вътрешно разселване.

Предвид изложеното, съдът призна подсъдимия **Н. Ф. /N.F./**, гражданин на Афганистан, за виновен в извършване на престъпление по чл.279 ал.1 от НК.

Причините и мотивите за извършването на деянието, съдът намери в незачитане от страна на подсъдимия на установения в страната ни правов ред и в частност на законовата уредба, регламентираща реда за преминаване на държавната граница, както и в личните и икономически мотиви, принудили Н. Ф. да напусне доброволно родината си - Афганистан – трудният социално-икономически живот, вследствие на овладяване на властта от движението на талибаните, размириците в отделни части на страната, ширещата се бедност и безработица, в частност - липсата на работа и доходи.

При определяне на вида и размера на наказанието съобразно изискването на чл.54 от НК съдът намира, че макар престъплението, извършено от подсъдимия да е против дейността на държавни органи, то в случая извършеното от подс. Н. Ф. деяние по чл.279 ал.1 от НК не се отличава с по-висока степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от същия вид, като се съобрази и с динамиката на този вид престъпления понастоящем в страната ни. Съдът отчете и ниската обществена опасност на подсъдимия, който до настоящия момент не е бил осъждан, имал е добросъвестно процесуално поведение в хода на БП, правейки самопризнания по предявеното му обвинение, с което е съдействал за разкриване на обективната истина по делото. Взеха се предвид и подбудите, мотивирали подсъдимия да извърши вмененото му престъпление, както и механизма на извършването му. Посочените смекчаващи обстоятелства не биха могли обаче да бъдат определени както като многобройни, така и като изключителни, за да се определи наказание при условията на чл.55 от НК. При тези фактически констатации, и при превес на смекчаващите вината обстоятелства, както и с оглед изпълнение на целите на наказанието, съобразно изискването на чл.36 от НК – да се поправи и превъзпита дееца към спазване на законите и добрите нрави, да се въздейства предупредително върху него и му се отнеме възможността да върши други престъпления и да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото, **съдът наложи на подсъдимия Н. Ф. кумулативно предвидените наказания по чл.279 ал.1 от НК при условията на чл.54 от НК в предвиденият в закона минимум, а именно: - ТРИ МЕСЕЦА лишаване от свобода, както и наказание Глоба в полза на Държавата в размер на 100.00 лева.**

Относно прилагането на разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК: Съдът прецени, че са налице предвидените в посочената разпоредба условия за прилагането на този вид /условно/ осъждане спрямо подс. Н. Ф. за деянието по чл.279 ал.1 от НК, в извършването на което бе признат за виновен. А именно: подсъдимият към датата на извършване на инкриминираното престъпно деяние не е бил осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, наложеното на подсъдимия наказание лишаване от свобода за срок от 3 месеца е от вида, за който е допустимо отлагането на изтърпяването му /лишаване от свобода/ и същото е в рамките до три години. Съдът намери, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия и за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК, не е необходимо наложеното на Н. Ф. наказание лишаване от свобода, да бъде изтърпяно ефективно, тъй като личността му не е с висока степен на обществена опасност. Предвид на това, на основание чл.66 ал.1 от НК съдът отложи изпълнението на наложеното на подс. Н. Ф. наказание лишаване от свобода за срок от 3 месеца, за изпитателен срок от **ТРИ години, считано от датата на влизане на присъдата в сила.**

На основание чл.189, ал.2 от НПК съдът постанови направените по делото разноси за преводач в хода на БП в размер на 15.00 лева да останат за сметка на органа, който ги е

направил – РД”ГП” – Елхово.

Воден от гореизложеното, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

/М. Кирова/